

Nr. 1 2023 MENIGHETSBLAD FOR BRØTTUM 67. årg.

Heder til Knut

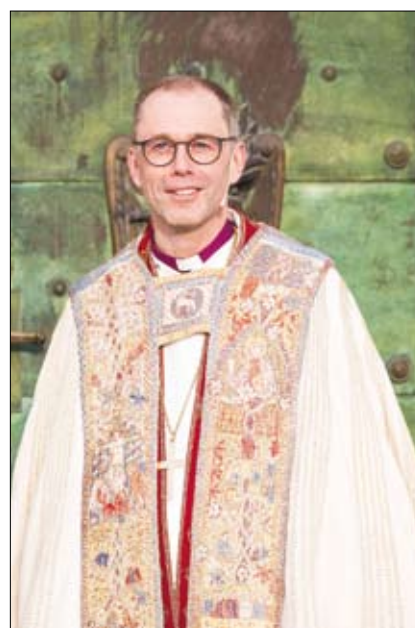
På januarmøtet i Lions Club Ringsaker Nord (LCRN) ble Knut Messenlien (88) hedret med organisasjonens høyeste pris. Side 6 og 7

Møte med Solveig

Menigheten Vår har snakket med Solveig Sørum Sletmoen om det å sitte i menighetsrådet. Side 5

Den tomme graven

–Oppstandelsestroen ble til bevegelse, og bevegelsen ble til en kirke, skriver biskopen i sin påskeandakt på side 2.

Møte med Magni Olsen Kyrkjeeide fra Lismarka, side 10

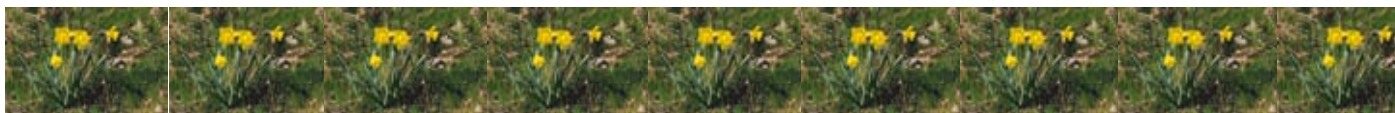
Gurid Torill – lang fartstid i menighetsrådet. Side 12

Guri Lindberg Lagmandsveen presenterer sin salme side 4

Redaksjonen ønsker alle leserne av Menigheten Vår riktig god påske!

Viktige telefonnummer:

Brøttum kirkekontor
Postboks 195
2391 Moelv

E-post: post.ringsaker@kirken.no

Sokneprest:
Arne Svilos
95 83 37 27

Kirkekontoret
Ringsaker nord
62 33 07 70

Prostdiakon Lisabeth Kvalevaag-Holm
97 12 68 77
e-post: lk786@kirken.no

Menighetspedagog May Solveig K.
Slåtsveen
98 09 79 05

Organist:
Kari Borud
95 88 36 86

Kirketjener Brøttum:

Roar Lien 90 88 77 04

Kirketjener Mesnali:

Roar Lien 90 88 77 04

Menighetsrådets leder:
Gerd Marit Myrvang 91 37 17 87
Mæhlumslykkja 19
2372 Brøttum

Menighetsrådets økonomiansvarlige:

Guri Aamot 90 78 66 17
Nordre Kongsveg 714
2372 Brøttum

Redaksjonskomité:

Randi Sætherstuen 91 17 59 41
Bjørge Ulveseth Mæhlum 99 63 19 28
Randi Myhre 41 16 37 19
Britt Laila Kvaalshagen 90 72 51 98
Torbjørn Hovde 41 66 17 32

Kirkevergekontoret:

Telefon 62 33 07 70

Kirkeverge
Kai Ove Berg

Våketjenesten:
tlf. 46 86 18 9 0
(Døgnbemannet Vakttelefon)

Kristus er her, fordi vi er her!

Kvinnene fant graven tom. De fant ikke Jesus sin kropp, står det. Hvor var han egentlig, den oppstandne? Det lurte kvinnene ved graven på også.

Så skjedde det noe. To fremmede spør: «Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde?»

Spørsmålet må ha vekka noe i dem. «Da husket de hans ord», står det. Det minna dem om det Jesus hadde sagt før han døde. Ja, de huska ikke bare ordene hans. Ordene satte dem i bevegelse. De gikk, de løp, de sprang – og de fortalte det til alle de andre.

Underveis møtte de ham også, den oppstandne Jesus Kristus. De kjente han ikke igjen med det samme. Hadde vanskelig for å tro at det kunne være han. Men han viste seg for dem på veien. Når han snakka med dem, og gikk sammen med dem et stykke. Når han delte brød og vin ved bordet. Når han ropte oppmuntrende til dem på en dårlig arbeidsdag etter timer med slit på sjøen, uten en eneste fisk i garnet. Det var hendelser hvor de kjente han igjen. Gjenkjente Guds kjærlighet og nåde i det hverdagslige livet. Hvor Jesus plutselig var midt iblant dem, fysisk, konkret, som et annet medmenneske. Som skapte tro, håp og kjærlighet i dem og blant dem og gjennom dem. Ja, som satte dem i bevegelse til andre.

Oppstandelsestroen setter mennesker i bevegelse. Først kvinnene ved graven. Så de andre disiplene. Deretter kirken og mennesker over hele verden. Oppstandelsestroen er drivkraft til liv. Den er helt grunnleggende ikke bare i kirkens liv, men i verdens liv.

Oppstandelsestroen ble til bevegelse, og bevegelsen ble til en kirke – og til liv for mange. Å ja, kirken kunne trå feil, gjøre mennesker urett, svikte Gud. Men den er også bærer av oppstandelsestroen til trøst, håp og handling. Som uavbrutt beveger seg utover, til utkanten. Til verden.

Jesus er ikke i graven. Han er stått opp. Han er her, fordi vi er her.

Ole Kristian Bonden
Biskop i Hamar

Stoff til Menigheten vår kan sendes på e-post til randi.
saetherstuen@gmail.com

Frist for innsendelse av stoff til neste nummer er mandag 1. mai. Neste nummer kommer i uke 21.

Slekters gang

Døpte i perioden 20.11.22 til 09.03.23

27.11.2022	Mesnali kirke.	Aksel Bergehagen
22.01.2023	Brøttum kirke	Signe Markrud Ring
22.01.2023	Brøttum kirke	Andrine Paulsen Solberg
05.02.2023	Mesnali kirke	Emil Messenlien

Døde i perioden 20.11.22 til 09.03.23

08.12.2022	Brøttum kirke	Astrid Hansen
29.12.2022	Brøttum kirke	Ruth Skjefstad
13.01.2023	Brøttum kirke	Jorunn Storbråten
16.02.2023	Brøttum kirke	Kari Sønsteby

Urnedesettelser i perioden 20.11.22 til 09.03.23

23.11.2022	Mesnali kirke	Paula Larsen
24.11.2022	Brøttum kirke	Margit Kielland Pedersen
28.02.2023	Brøttum kirke	Astrid Hansen

Vårdugnader på kirkegårdene våre.

Årets vårdugnader går av stabelen torsdag 11.mai kl. 18 både på Brøttum og i Mesnali. På Brøttum er det i år roden fra Solstadkrysset til Havig som raker og rydder. I Mesnali inviteres alle hvert år. Nærmere beskjed kommer i postkassa når det nærmer seg.

MENIGHETEN VÅR takker alle som gir sitt bidrag til utgivelsen av bladet. Etter at bladet nå produseres i farger, koster det ca. 60.000 kroner årlig i trykke- og distribusjonsutgifter. I tillegg til kirkelig stoff forsøker redaksjonen også å skrive om aktuelle saker og om personer som vi synes fortjener omtale fra bygdene våre. Vi tar gjerne imot tips fra leserne. I tillegg til annonseinntekter er vi avhengige av frivillige gaver og er takknemlige for en skjerv, stor eller liten, til konto nr. 1822.67.86216

Babysang

Onsdag 12. april klokka 10 starter Babysang opp i Seremonirommet på Brøttum Bo- og aktivitetssenter (egen inngang på nedsiden). Babysang er et gratis tilbud til alle babyer med foresatte. Her er det ingen påmelding. På babysang synger vi sanger og leker med regler med hjelp av fargerike sjal, rytmeinstrumenter og såpebobler. Vi synger med de stemmene vi er utrustet med – for ditt barn er det nemlig bare den stemmen som gjelder. Etter sangstund er det lek og lunsj i kantina. Her kan du kjøpe kaffe og noe å bite i, eller man kan ha med matpakke. Babysang varer til 12. juni.

Det er behov for trepleie ved kirkene våre. Noen trær er allerede tatt ned pga råteskader, da sikkerheten må ivaretas.

Mer trepleie blir det utover våren, da det må til både pga innsyn og utsyn til kirken. Dette gjøres også for at ikke gravsteiner skal bli ytterligere forringet.

Tekst og foto: Gerd Marit Myrvang

Velkommen, biskop Ole Kristian Bonden!

-Jeg vil arbeide for kirker og fellesskap der vi kan finne åpenhet, frihet og tilhørighet.

Det sa biskop Ole Kristian Bonden i sin takketale til de fremmøtte etter at han ble vigslet som biskop i Hamar domkirke 29. januar 2023.

Innsettelsen av Bonden skjedde i en høytidelig gudstjeneste med fullsatt domkirke, der H.M. Kong Harald deltok. Det gjorde også representanter fra Storting, Regjering og rettsvesen sammen med inviterte gjester og folk flest.

Biskopen vår er opptatt av ei raus og åpen folkekirke der alle kan føle seg hjemme. – Vi skal bygge på de gode tradisjonene vi har, der mange mennesker, både ansatte og frivillige, gjør en innsats for kirka si hver dag, sier han.

Han ønsker også at kirka skal bidra til håp i en verden preget av krig. – Jeg tror kirka betyr mye for folk og det er mange utfordringer vi sliter med både på det personlige plan, men også i verden i dag. Da trenger vi et sted å ta vare på drømmene våre om håp, om at det umulige kanskje kan skje, at vi sammen jobber for både håp og kjær-

lighet, sier han.

Han trekker fram de to forgjengerne sine, Rosemarie Köhn og Solveig Fiske, som forbilder og store inspiratorer. De var tydelige på at «Ingen tro er for liten» og at «Gud gjør ikke forskjell på folk». Dette er verdier han selv ønsker å videreføre.

Vigslingsgudstjenesten ga et godt bilde av dette. Her var det barnekor sammen med domkoret, tekstlesing med representanter fra ungdomsråd, samisk utvalg og det nordiske bispekollegiet og også dans som en del av seremonien. Ole Kristian Bonden vil ha gudstjenester der flere kan gjenkjenne livet. – Dans er en uttrykksform som kan formidle følelser, stemninger og budskap som ikke alltid ord kan gjøre sier han.

Han tar nå fatt på oppgaven med å lede kirken i Hamar bispedømme inn i

Kongen deltok ved gudstjenesten da Ole Kristiana Bonden ble innmnsatt som biskop. Foto: Alf Simensen NTB

fremtidens utfordringer og muligheter:

-Som biskop i Hamar skal jeg gå sammen med dere, og bære korset som Kristi merke, som kirkas tegn i verden, som en påminnelse om at ingen går alene. Og jeg vil arbeide for kirker og fellesskap der vi kan finne åpenhet, frihet og tilhørighet.

Jeg vil gå inn i gjerningen, med den nåde Gud vil gi meg.

Min salme

Da jeg ble utfordret av Anne-Kristine Stubberud om å dele en salme, visste jeg med en gang hvilken det måtte bli. Jeg er jo ikke sikker på om den står i salmeboka, men den står i Treklang, en bok som har fulgt meg siden jeg var 13 år. Sommeren 1983 var jeg på leir på Mesnali leirsted. Jeg kommer fra Våler i Solør, og hadde vært med i søndagsskole i 6 år. Som avslutning der, dro vi 3 jenter og 2 voksne på leir. Der ble denne salmen en del av meg for alltid. Den heter: Som når et barn.

*Som når et barn kommer hjem om kvelden,
og møtes av en kjærlig favn,
slik var det for meg å komme til Gud,
jeg kjente at der hører jeg hjemme.
Der var en plass i Guds store rom,
en plass som ventet der på meg.
Og jeg kjente, Her er jeg hjemme.
Jeg vil være et barn i Guds hjem.*

*Som når et barn kommer hjem om kvelden,
og møtes av en kjærlig favn,
slik er det for deg å komme til Gud
du kjenner at der hører du hjemme.
Der er en plass i Guds store rom,
en plass som venter der på deg.
Og du kjenner. Her hører du hjemme.
Du får være et barn i Guds hjem.*

Det ble flere leirer i Mesnali og andre steder. Og lite visste jeg at jeg 8 år senere skulle bosette meg på Brøttum, som ligger så tett ved Mesnali.

Denne teksten kan også leses som et dikt, og blir du først glad i den, vil den kanskje være med deg i både glede og sorg.

Jeg utfordrer Marte Myhre til å dele et dikt neste gang.

Guri Lindberg Lagmandsveen.

Blir du med på en viktig og meningsfull dugnad for bygdene våre?

Høsten 2023 skal det velges nye menighetsråd rundt i landet. I Brøttum menighet sitter det åtte valgte medlemmer i rådet. Menighetsrådet samarbeider med prest og kirkemusiker, og presten deltar på møtene.

For øyeblikket er soknet uten fast sokneprest, og det er kanskje ekstra viktig å ha et positivt og aktivt menighetsråd i en slik periode.

Allerede her har du kanskje tenkt at å sitte i menighetsrådet er altfor mye arbeid og ingenting for meg. Men vent nå litt, er det så mye arbeid? Er det bare arbeid og ansvar og ikke noe moro og givende å bidra? Menigheten

–For min del har det vært utrolig lærerikt å være med i menighetsrådet, sier Solveig.

Vår har stilt Solveig Sørsum Sletmoen noen spørsmål rundt arbeid og glede ved å sitte i rådet. Hun svarer nemlig «Ja, det kan jeg. Nå passer det for meg å ta en slik dugnad for bygda,» da hun ble spurt om å stille som kandidat ved forrige valg.

Jeg undres veldig på hvilke forventninger Solveig hadde til arbeidet da hun ble valgt inn og åpner med å spørre om det. «Jeg hadde egentlig ingen forventninger, men jeg tenkte «kjære

vene, å ha je kasta meg utti nå a!» svarer hun oppriktig, og legger småleende til: «Åsså je som teill å mæ kæinn ta i ei saftig glose når je bli sint,».

Så lurar jeg på hvilket verv hun fikk i rådet. «Frampå som jeg er, så tilbød jeg meg å være nestleder. Og det er kjempefint når du har en god leder som du kan samarbeide

med, slik vi har.

Hvor mye arbeid er det egentlig? «Det er ett møte i måneden, og vi har sommerferie. Presten og kirkemusikeren tar ansvar for gudstjenester og andre seremonier. Rådet organiserer det praktiske rundt, f.eks. vårdugnader på kirkegårdene, skaffe frivillige til å ha kirkekafe og ordne utstyr i kirkene våre. Vi bidrar blant annet med tilstedeværelse når det er åpen kirke, her tas det hensyn til hva den enkelte kan og har mulighet til.» Arbeidet er altså basert på frivillighet.

Er det bare arbeid og ansvar, lurar jeg på, og Solveig svarer kontant: «Nei! Det har vært veldig mye mer. For min del har det vært utrolig lærerikt. Det er jo organisasjonsarbeid på godt og vondt. Når jeg går ut av rådet, har jeg nok et helt annet forhold til kirka enn da jeg gikk inn. Du kan godt si at du skaffer deg verdifull kompetanse å ta med deg videre. Så kan jeg også presisere at det gjelder ikke akkurat det liturgiske, det er jeg helt ærlig på.»

Siden du nevner det liturgiske, må du være fast kirkegjenger for å kunne sitte i menighetsrådet? Solveig blir litt alvorlig og tenkende: «Jeg er født og oppvokst her, døpt, konfirmert og gift i Brøttum kirke. Nå har jeg fått gravsteder på kirkegården her, men er ingen «kirkegjenger.» Jeg tenker mange har det slik, så tenk deg følgende: Hva ville det gjøre med deg hvis kirka du har slik tilknytning til, en kveld stod i full fyr, har du da et forhold til den? For meg er den følelsen jeg da ville få, nok til å ta et verv i menighetsrådet. Har du tenkt på at dette er en stor kulturarv som må tas vare på. Det må noen være med og slåss for. Det går ikke av seg selv. Og jeg oppfatter meg som kristen, for meg handler det kort fortalt om å ha «folkeskikk.»

Hvis du er en person som nettopp i disse dager får en telefon med spørsmål om å sitte en periode i menighetsrådet, tygg litt på det du har lest nå. Kan det føre til at du tør å «kaste deg ut i det.»

Randi Sætherstuen

Kirkerottene stakk innom Brøttum.

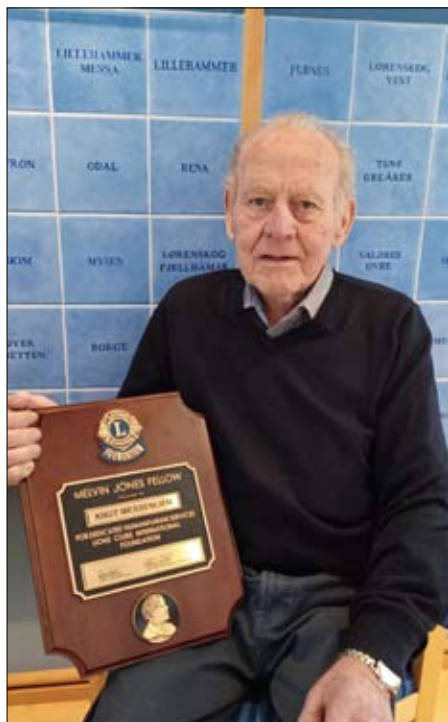
Søndag 5.mars besøkte dokketeateret Kirkerottene Brøttum kirke der de framførte forestillingen Kirkerottene og Viggo i tårnet. Det var en lydhør forsamling som fikk høre om Viggo som trodde han var en sval, og følte seg veldig mislykket. Men kirkerottene som bor i kirkeorgelet kunne fortelle ham at han faktisk var en flaggermus. Da kunne han se ved hjelp av lyd, og dermed redde dragen og rottene ned fra tårnet der de var blitt sittende fast. Forestillingen fenget sitt unge publikum, det beste beviset på dette var fireåringens skuffede utbrudd da det var slutt: «Er det allerede slutt. Jeg vil det skal komme mer.»

Tekst og foto: Randi Sætherstuen

Knut Messenlien,

Member of Melvin Jones Fellowship.

På januarmøtet i Lions Club Ringsaker Nord (LCRN) ble Knut Messenlien (88) hedret med organisasjonens høyeste pris. Til stede var klubbvenner og andre, alle samstemte i at Knut er utmerkelsen verdig! Einar Lyngar var fadder ved oppstart LCNR for nærmere 40år siden, han var glad for muligheten til å hedre Knut på denne måten. Magne Mjærum gledet seg også over å få være med ved å si noe om viktigheten av, og gleden ved, frivillig arbeid. Magne satte pris på at tidl «Postmann Knut» skulle få et synlig bevis på at hans utallige dugnadstimer gjennom mange år blir satt stor pris på.

President for LCRN Steinar Afseth begrunner hedersbetegnelsen slik: Knut har hatt ei viktig rolle i klubben siden oppstarten. Han er pliktoppfyllende og praktisk. Hele tiden etter klubbens formål TIL TJENESTE. Knut har tatt på seg store og små oppgaver gjennom åra, spesielt må nevnes Rømsstevnet, Røde Fjæraksjon, Montebello m m. Han har vært aktiv i flere lag og foreninger og kirketjener i Sjusjøen Fjellkirke.

President for Lions Club Innlandet Bjørn Egil Skar fremholder: Knut fortjener denne prisen fordi han er den han er! Knut er et JA-menneske og har vært og er særlig betydningsfull i klubben og i nærmiljøet.

Fellowship og vennskap. Knut kommenterte takknemlig at han «-vart overrasket og overrumplet. Har æller hatt i tanka at slikt sku hende meg!» Han erkjenner at da han ble spurt om å være med å etablere

Lions Club i Nordre, trudde han i grunnen ikke at dette var noe for han. Men det trengtes 20 karer for å danne klubb, dermed stilte han opp. Det var i 1983-84 og siden har han aldri angret! «-klubbmiljøet blir som en gjør det tell-». Knut forteller at medlemskapet i grunnen inkluderer hele familien, sjøl om det bare er en som er medlem. Det er kanskje ikke mange lokalkubber i Lions som har hatt så aktivt engasjement fra ledsagerne. Sammen med kona Randi er det blitt mange arrangementer og dugnader med oppgaver av forskjellig slag. I Lions er det fellesskap, godt læringsmiljø, gjensidig respekt og mye moro. Det har også vært turer og sammenkomster med stil og med godlynt spas.

Liv på Rømsåsen, Rømsstevnet kom i stand 1985 takket være ildsjeler og tradisjonsbærere som Knut. Det ble satt opp flisbane og høvlet, så seterhus fikk ny takflis. Husdyr, karer og kvinnfolk inn tok seterlykkjene. Slättefolk i vømmelsbukse og busserull, rakstjinter med forkle og skaut. Seterfolket bød på rømmegraut og rau saft, vaffel og kaffe. Det ble såp-koking, handtverk og handarbeid etter alle kunstens regler. Mange besøkende fra hus og hytter strømmet til denne trivelige søndagen i juli. Små og store fikk komme på nært hold av grisen i bingen, kua og kalven, høna med kyllinger og hesten som drog hjulslaen. «Liv på Rømsåsen» utviklet seg til et stort, årvisst arrangement med gudstjeneste, utdeling av Rømsprisen, sang, leik og annen underholdning. Knut og Randi oftest var blant de første på plass med rive og nykvest ljà.

Montebellosenteret ble åpnet for kreftpasienter og nærstående i den nyrestaurerte kurstedbygningen i november 1990.

Overrekkelse av gave til Montebellosenteret i 2017. Foto: Maria Musters

Etter hvert kom ønsket om basseng. Knut sto i første rekke sammen med flere Lionsmedlemmer. Den gamle kurhallen måtte rives før noe nytt kunne bygges. Even Øverengen var byggeleder, og hadde god kontakt med kara i LCRN. Knut forteller at han i første omgang skulle bortom med ei trillebår og trille på noe grus. Han var Landpostbud på fulltid. Det ble etter hvert mange trillebårlass og dugnadstimer på fritida! For å skaffe midler til basseng, ble næringsliv og enkeltpersoner bidragsytere sammen med ca 60 Lions klubber. Arkitekt Jon Olav Sveen tegnet et flott bygg, et trivselsanlegg, med basseng, treningsutstyr, garderober, badstuer og mulighet til avslapping i den lyse, moderne Victoriastua. En hel vegg med 60 håndmalte fliser viser klubbene som bidro. Flisene er malt av den lokale Malerklubben, ikke få av damene i klubben hadde også dugnadstimer for LCRN.

Røde Fjær-aksjon 2004. Adm dir. Jan Vincent Johannesen og styret hadde luftet ideen om nybygg på Montebello. Ønsket var å gi flere mulighet til å lære mer om å mestre sin kreftdiagnose og seinskader. Dette kom Knut og andre i Lions for øre. Før LC landsmøte i Bodø 2003 ble skarpskodde delegater påmeldt: Asbjørn sammen med Bjørn Egil og Knut m fruer dro avgårde dagen før oppmøtetidspunktet. I møte med landsstyret fikk de den nedslående beskjeden at planene for kommende års aksjoner allerede var lagt. Stort engasjement, solid dokumentasjon, fyldig informasjonsmateriell resulterte i at delegatene fikk respons og klarsignal likevel. Dermed ble det omfattende arbeidet med å sette planene ut i livet satt i gang. Lions Norge bidro med 45,2 mill! Det ble Lionsfløya, ny gjestefløy med 22 moderne dobbeltrom, alle med HC-tilpassede bad. Lionsfløya rommer også «utsiktsstue», praktiske lager sengetøy og utstyr, samt og tekniske rom til miljøvennlig oppvarming. Som en avrundning av de store arbeidene på Montebellosenteret bidro klubben med midler til restaurering av eldre gjesterom i 2016, Knut var i første rekke også der.

Som en ekstra gest til «Kurste» har Knut og Randi, sammen med bakstekone, yngre søster Hjørdis, i en årrekke

Trivelig gjensyn med Lionsveggen på Montebellosenteret. Damene i maleklubben har malt de 60 flisene og Knut har montert dem.

bakt lefse med kursdeltagerne i «Førjuls-dager» på Montebello. Trivelig innslag for tilreisende fra hele landet!

Særlig betydning i nærmiljøet. Knut har vært og er en solid tradisjonsbærer i Brøttum historielag, i komiteen for Brøttumsbøkene og med praktisk arbeid. Den forfalne Luddenhytta i Kuåsen trengte et løft. Knut fikk nyss om et seterhus i Moste som skulle rives. Med traktor og henger ble materialer hentet og kappet til så det vesle husværet og skåle kunne vøles med samme slags material som opprinnelig. Tak ble sjølsagt tekket med takspån. Historielaget er nå eier av Luddenhytta. Stedet er et populært turmål for barn og voksne.

Oppgavene har vært mange og tidkrevende. Fra Maihaugen kom det for noen år siden ønske om demonstrasjon av den omtalte flishøvelen og flisbane. Etter Knuts anvisning har håndverkerne der laget tilsvarende til bruk på museet.

Født i 1934, på garden Søre Messenlien, nordre del. Søskenflokket på 7 var tidlig med i gardsarbeid og i foreningsliv. Knut forteller at de som barn var med og forbedre skirenn ved å gå opp stav-medd eller stav-løype på hver side av skispet så det skulle bli like forhold for alle uansett størrelse på trinsene. I Mesnali skilag har Knut vært aktiv på alle nivå. På 1990-tallet laget skilagsmedlemmer skileik-område ved skolen/lysløypa. Det ble kulebakke, orgeltramp og mere til. Like morosamt for unga nå som før i tida! Under krigen

var det ikke tillatt med sammenkomster. På hemgarden var det likevel samlinger med leik og dans iblant. Dansemusikk kunne være tralling, plystring eller munnsspill. Unga holdt øye med vegen om det skulle komme noen som ikke skulle se eller høre den forbudte moroa. Knut forteller at han var med i bygdas mannskor, seinere ble det startet opp bygdekorps. Til å begynne med bare voksne, etter hvert Mesnali Skolekorps. «-ælle lyt

vara mæ, ama, hvis det ska bli tæll no'». Det er ikke tall på hvor mange maiarrangement han har spilt på. Randi var blant dem som sørget for påsmurt frokost og kakao til korps og speidere som hadde vekket bygda tidlig 17. mai i en årrekke. Det har vært mange trivelige turer til stevner og tevlinger.

En messesøndag var organisten syk. Noen korpsmedlemmer fikk salmenoter og tok på seg oppgaven. Da søndagen kom var både dirigent og andre-dirigent forduftet. Knut tok utfordringen også der.

Sjusjøen Fjellkirke Steinar Afseth framholdt at Knut var kirketjener i Sjusjøen Fjellkirke i 12 år. Sammen med Randi holdt de kirka i orden til velser, gudstjenester, konserter, besøksgrupper m m. Alltid rent og pent i kirka og i Presthytta. Lionsmedlemmer har vært med på dugnader der og`.

Yrket gjennom 30 år har vært Landpostbud. Knut kjente alle, og alle kjente Postmann Knut! Første gang han leverte ut post var da landpostbudet måtte i en begravelse. Knut var godt kjent langs Sørnessenvegen og ble spurt om å sortere og gjøre klar posten som kom med bil fra Lillehammer. Begravelsen ble langvarig, så 14-åringen slengte seg på sykkel og leverte post sørover helt til Bergundhaugen og videre til Mesnasaga. Etter hvert ble det flere vikaroppdrag både for han og for de 3 brødrene hans. Fra åra som landpostbud har han mye å fortelle. Nord i garda

var det ei eldre kone som hadde fått kattunge. Den væsle var redd, og hadde gjømt seg innunder senga. Knut kraup under og fikk tak i nystet, strauk på den til den ble rolig og la den forsiktig i fotspenna på senga og fikk roa den der. Seinere en gang ble han innropt og kona pekte borti senga der katta låg å mol. Knut holdt særlig øye med postkassene der det bodde eldre og enslige. Han har nok reddet minst to liv ved å kontakte pårørende der han har sett at posten er blitt liggende ettpar dager i kassa. Fra sykkel med sykkelvesker fikk landpostbudet etter hvert moped, før det ble bil. På dager med pensjonsutbetaling hadde han med kontanter til utbetaling ift postanvisningene. Ofte hadde folk behov for å betale regninger og ta penger ut eller inn fra Postbanken. Landpostbudet hadde stort ansvar og mye regnskapsarbeid! De dagene han hadde mye kontanter, fordelte han dem på forskjellig plasser i bilen. For sikkerhets skyld. På spørsmål om han noen gang har følt seg utrygg eller vært utsatt for noe ubehagelig er svaret nei. «- hæll forresten.. en gong kom ei småjinte og en guttunge mot meg og ropte: vent! -vi ska mordere deg! Dom var bevæpnet med ei avbrøtin skjei og en bordkniv». Knut post moret seg over dette, han har godt lag med unger og latteren sitter laust. En 17.mai da korpsset skulle stille opp foran toget minnes han: «-en ta skomakerjinten vart ståendes forgapt å glåme på meg, og sa forskrekket....mor! postmenn har klædd-ut- sei!» Det har for øvrig vært to innbrudd på postkontoret mens han var yrkesaktiv. Begge oppklart, mye takket være lokalkjent postpersonell og lensmann.

Postpensjonisten stiller opp annenhver tirsdag til frivillig oppdrag for Postmuseet som er lokalisert til Maihaugen.

Til tjeneste! Det slår meg at Lions Clubs motto er og har vært Knuts motto gjennom hele hans virke. Som innflytter i Mesnali vil jeg si at slike som han har bidrar til inkludering og godt miljø i skolekretsen vår.

Ælle må vara mæ, ama, hvis det ska bli no!

Tidligere har Rolf Messenlien også motatt denne prisen

Tekst og foto: Randi Myhre

Til dere som bruker høreapparat. For å få best mulig effekt av teleslyngeanlegget, så anbefaler vi å sitte i midtskipet.

Kjenner du til de spesielle gravstøttene på Mesnali kirkegård?

På kirkegården i Mesnali står det en gravstøtte som kalles Finnmarkstøtta. Kjenner du bakgrunnen for at denne støtta står der? Like utenfor kirkedøra står det også tre majestetiske svarte gravkors ved siden av hverandre. Her ligger er nobelprisvinner og to av hennes barn begravet.

Les om disse gravminnene her og se dem enda mer bevisst neste gang du besøker kirkegården. Dette er norges-historie.

Med penn som våpen.

Forfatteren Sigrid Undset flyttet til Lillehammer i 1919. Hun valgte en tilværelse som alenemor til Anders Castus 6år og «-lille Mosse-» Maren Charlotte 4år, og til Hans Benedict som snart skulle komme til verden. Barnas far, maleren Anders Svarstad, bodde da ikke sammen med familien. Sigrid Undset er mest kjent for sine historiske romaner, men skrev også samtidslitteratur, kronikker samt innlegg i aviser og tidsskrifter. Utover på 1930-tallet brukte hun sin penn til kritikk av politiske strømninger i Europa. Bevæpnet med skarp penn tok hun til orde mot nazismen, Adolf Hitler og hans kamphaner. Jødehets tok hun sterk avstand fra.

Da Hitlers tyske tropper okkuperte Norge 9.april 1940, var Undset blant dem som ble anbefalt å forlate landet. Ved Otta hadde NRK satt opp en provisorisk radiosender. Den 20.april tok hun seg tid til å holde en tale, en appell, til det norske folk før ferden gikk videre. Talen ble også kringkastet over BBC. Fra kaos i Åndalsnes gikk ferden nordover i retning Bodø, til Mo i Rana der det er kort veg til Svenskegrensa. Det ble en strabasøs flukt i snø og vårvær. Da hun omsider nådde sin søster i Stockholm, fikk hun den triste beskjed at sønnen Anders var blitt drept i kampene ved Segalstad Bru. Etter ei tid i Stockholm tok hun og sønnen Hans fatt på den lange reisen til Moskva, videre 9500km med Den transsibirske jernbane til Vladivostok. Derfra sjøvegen via Japan til målet som var Amerika. I eksil fortsatte hun arbeidet med taler, avisartikler og

et levende engasjement for et fritt og selvstendig Norge. På oppfordring fra president-fru Eleanor Roosevelt skildret hun et år i hjemlandet da de tre barna var små: Lykkelige dager. (Boka «Lykkelige dager» er fortsatt godt lestestoff om livet på Lillehammer omkring 1925-30.)

Da Sigrid Undset kom hjem etter 5 år i utlendighet, fant hun et hardt brukt Bjerkebæk. «-De svina-», som hun kalte de tyske offiserene, hadde tatt seg til rette i hus og hage. Den engasjerte forfatteren var aldrende, sliten og nedbrutt.

Til kirkegården i Mesnali hadde familien fulgt Maren Charlotte i 1939. Ett år seinere ble Anders Castus gravlagt der uten at de nærmeste hadde mulighet til å følge til graven. Da Sigrid Undset døde i 1949 ble hennes siste hvilested slik hun ønsket ved «-kirken som ligger fredelig og fritt ved Mesna-vannene-».

Flyktninger fra Finnmark

Under 2.verdenskrig hadde nazistiske tyske tropper okkupert Norge. Norge grenser mot Russland i nord/øst av Finnmark. Russiske styrker gikk mot de nazistiske langs østfronten. Der som de russiske troppene kom til å gå over norskegrensa, skulle de ikke finne hus, mat, husdyr, båter, kjøretøyer eller folk. Det ble bestemt at hele Finnmark og deler av Nord-Troms skulle

tømmes, og bygninger brennes. Folk som bodde der ble tvangsflyttet ut av landsdelen i båter og på lastebiler. Ca 70.000 personer måtte forlate hjemmene sine. De fikk bare ta med det de kunne bære. Vi har hørt at noen få klarte å gjemme seg i huler eller under berghammere.

Evakueringen begynte høsten 1944 og pågikk hele vinteren.

Noen av innbyggerne fra nord ble sendt til Mesnali. I bygda var det flere turistbedrifter som hadde plass til flyktninger. Noen av de som kom var kvener eller samer og de snakket sannsynligvis et annet språk enn oss. De kom til en fremmed kultur.

Arbeidsoppgaver de fikk kunne derfor være vanskelige. For eksempel ble det fortalt om ei jente som fikk en paraply av ei bydame og ikke skjønnte hvordan den skulle slås opp engang! Hun var sikkert flink til mye som hun ikke fikk vist her.

Noen av de som kom til Mesnali var gamle og ble her livet ut. Andre reiste hjem etter freden i mai 1945. De fant et ødelagt landskap der hus var brent. Mange steder var det piggråd, miner og granater. Resultatet av brent jords taktikk.

Etter gudstjenesten 17.mai hedres gravene med blomster.

Tekst: Randi Myhre

Jeg vil begynne med et Arne Garborg sitat: "Ein kan kjøpe mjuke senger, men ikkje svevn. Lærdom, men ikkje vit. Glans, men ikkje venleik. K a m e r a t a r, men ikkje ven-skap".

Det går an å bli sin egen gåte. Det kan være valg i livet

som fører til andre steder enn tiltenkt. Det kan være løsninger i livet som får utilsiktede konsekvenser.

Å bli sin egen gåte kan føre til innestengthet i eget liv og utestengelse fra andres liv. Ingen liv er livsdyktig hvis det ikke er i samspill med andre. Ingen liv har livsgnist hvis det ikke har ærlighet til eget liv. Å lure andre er dumt. Å lure seg selv er dødelig. Få ting fører til mer ensomhet enn løgner.

Det er en kar som jeg syntes var skrekkelig morsom som barn og det var Sakkaus. På søndagsskolen fortalte Johanne Lønesløyken med stor iver og glødende intensitet om denne lille tette pluggen. Penger hadde han så det holdt.

Måten han hadde fått de på var ugrei. Og livet hans førte han til en ensomhet der det var få som virkelig kjente han. Det var nesten ingen som ville kjennes ved han. Men verre var det at heller ikke Sakkeus kjente Sakkeus.

Han var en fremmed i eget liv. Ja, han var sin egen gåte. I hans regnskaper var det underskudd både her og der. Medmennesker var motmennesker. Fellesskap var ensomhet. Rikdom var fattigdom.

Prøv på se for deg denne tjukkassen som løper foran folkemengden for så å klatre opp i et stort tre. Full av gåter er han, med mange lengsler. Han kjenner seg innhentet av livet. Hans liv og eksistens likner faretruende på et fengsel. Han lengter etter et ansikt der han kan få speile sitt eget ansikt med ærlighet og kjærlighet. Han er jaget av en hulhet i livet der han vil ha, men samtidig mangler han det som gir innhold og fylde.

Han hadde ønsket å klatre mot det han trodde var livsgleden. I stedet oppdaget han å møte livsleden. I lengselen etter å komme ut av sin innestengthet, søker han mannen som ikke engang hadde det han kunne helle sitt hode til. Til gjengjeld hadde denne mannen sannheten, nåden og livet.

Sakkeus møtte sitt eget liv gjennom han som har gitt oss livet. Han søkte, men ble først og fremst oppsøkt av han som "ser hver en lengsel i sjelens grunn som etter det evige higer. Han hører hvert sukk som i nattens stund, fra dypet til himmelen stiger".

Arne Svilos

Tårnagenter

Lørdag 25.februar var det Tårnagentdag i Brøttum kirke, hvor alle mellom 8 og 10 år var invitert. Det var en ivrig gjeng med tårnagenter som møtte spent opp. De fikk alle utdelt capser og forstørrelsesglass, og sammen løste de ulike koder og rebuser i kirken. Vi klatret blant annet opp i tårnet og de fikk se nærmere på kirkeklokkene, noe som var litt skrekkblandet fryd. Hvis du noen gang har lurt på hvor mange skritt det er rundt hele kirken, så er det omtrent 138 skritt, hvis du går og løper om hverandre.

Tårnagentene måtte også lete etter kirkesølvet som hadde forsvunnet – og godt var det at de klarte å finne det igjen, slik at det ble feiret nattverd på gudstjeneste dagen etter.

Et annet oppdrag var å reise tilbake i tiden ved hjelp av tidsrullmaskinen. Der fikk de hilse på flere kjente personligheter gjennom tiden, og som hadde fått et oppdrag fra Gud – helt tilbake til skapelsen, og de første menneskene som fikk i oppdrag å passe på og ta vare på jorda og hverandre.

Sansegudstjeneste 11.juni klokka 11.00

Velkommen til Brøttum kirke på gudstjeneste som er spesielt tilpasset de minste. Her deler vi også ut Min kirkebok 2 og 4 til alle som fyller 2 og 4 år i 2023.

Forskning for framtida

Intervju med Magni Olsen Kyrkjeeide

Menigheten Vår møter igjen mennesker som vokste opp i soknet, men valgte å bosette seg andre steder i landet som voksne. Denne gangen tok vi kontakt med Magni Olsen Kyrkjeeide som trådte sine barnesko i Lismarka. Der bodde hun sammen med mor, far og en søster i et hus i skogkanten. Vi «fant henne igjen» på Byåsen i Trondheim og fikk en hyggelig prat med svært dagsaktuelt innhold.

Først ville jeg høre hvor hun befinner seg i livet nå, og hva brakte henne til Trondheim? «Hit flyttet jeg i 2004 da jeg begynte å studere biologi på NTNU, svarer Magni, «med på lasset var også, Espen, kjæresten min. Etter endte studier fikk jeg fast jobb på NINA, og der har jeg blitt siden. Nå bor Espen og jeg sammen med de to barna våre på 9 og 7 år i eget hus på Byåsen. Her har vi funnet en vinter som ligner på den i Innlandet, og har bymarka like ved. Dette er viktige verdier for meg, jeg trives veldig godt i skogen både sommer og vinter.» Videre forteller Magni at hverdagen er ganske full, egne hobbyer blir det lite tid til, hun prioriterer å følge opp ungenes aktiviteter, som å støtte opp i fotballen. Der er hun for tiden trener for laget til 7-åringen. «Jeg ser ikke for meg noen lang trenerkarriere,» humrer hun, «etter hvert kan nok jeg støtte best organisatorisk, som lagleder.» Hun poengterer at regelmessige løpeturer i naturen for henne betyr å ta vare på både fysisk og mental helse. Dette blir hennes «hobby» nå. «Så skulle jeg gjerne hatt mer tid til både søm og strikking,» smiler hun. «Det liker jeg godt.»

Hva var det som gjorde at du valgte biologi som ditt fagfelt? lurer jeg på. Magni er ganske raskt med å svare at den interessen ble vekket tidlig. Allerede som barn trivdes hun aller best når hun kunne løpe ut i skogen bak huset og leke der, eller besøke naboen med den gamle blomsterenga og bli fortalt navnene på plantene hun fant der. «Det falt meg så lett å huske navnene på dem,» smiler hun lett drømmende. «På videregående fant jeg fort ut at biologi var faget som interesserte meg aller mest. Etter videregående ble det et år på folkehøyskole i Lofoten. Der fikk jeg oppleve mer ekstremt friluftsliv enn jeg var vant til fra hjem- og hytteliv. Jeg kom tettere på naturen. Så dro jeg og Espen på backpacking til Sør-Amerika. Det forsterket interessen

for naturen og biologien.» Magni forteller at da var det klinkende klart at hun skulle søke biologi på NTNU, og hun kom inn. «Og siden har jeg egentlig ikke sett meg tilbake,» sier hun fornøyd.

Da Magni stod ved starten på masterstudiet, var hun bevisst på at hun ønsket å arbeide med noe som innebar feltarbeid. Hun landet på evolusjonsteori og systematikk. «Da måtte jeg jo ut i felten og finne artene jeg skulle studere,» forklarer hun. Etter masteroppgaven var unnagjort, gikk veien videre til å gjennomføre et doktorgradstudium. Mens hun arbeidet med dette, var hun stasjonert på naturhistorisk institutt ved NTNU Vitenskapsmuseet i Trondheim.

I løpet av studiene spisset Magni arbeidet sitt inn mot moser, og spesielt torvmoser. For meg er torvmose torvmose, og den vokser på myr. Og myr er myr. Men for Magni er torvmoser og myr et helt univers får jeg inntrykk av. Akkurat her sporer intervjuet helt av fra mine spørsmål, Magni er nemlig en av disse kjempeviktige forskerne våre som arbeider for å bevare og restaurere myr. Jeg ber henne forklare om dette:

«Torvmoser og myr er svært viktig for karbonlagring. Torvmoser, som det finnes veldig mange arter av, tar opp CO₂ fra luften. Mosene bruker karbonet i CO₂ til å vokse. Når de dør, forblir karbonet i mosene, fordi den vannmetta myra sylter mosene ned som torv under bakken. Denne torva er et spesielt effektivt karbonlager som ikke lekker ut gassen så lenge den får ligge i fred, altså myra må forbli våt. Norge har større utvalg av myr enn de fleste land i verden, og dermed mange arter av torvmoser.

Myr kan bli flere meter dyp. Den vokser 0,50 -1m på 1000 år, men kan graves ut på under en uke. Dette er et tankekors for oss, og deler av mitt arbeid i NINA går ut på å finne verktøy for å bevare myr og ikke minst effektive metoder for å restaurere myr. Jeg er en del ute på feltarbeid om sommeren, og bedriver forskning på arter og bevaringstiltak sammen med andre spesialister resten av tiden. De beste turene er på jakt etter sjeldne torvmoser

Magni sammen med familien sin, Ada, Espen, Magni og Edvin i idrettstøy.

sammen med eldre erfarne biologer for å lære det de kan om arter og mangfold. Jeg synes det er mye enklere å lære om naturen på den måten enn ved å sitte alene og lese om det i bøker.

Dessuten hindrer torvmoser bakterie- og soppevekst, derfor har de vært brukt til sårbehandling, og er fine å vinterlagre grønnsaker i.»

Magni har laget et informativt nettsted som heter «Mosevis» der hun lærer oss mye viktig om mose og naturmangfold: <https://www.nina.no/mosevis>, og følg henne gjerne på @mose.en.masse på Instagram.

Som intervjuer blir jeg tankefull, og spør Magni hva hun mener vi «vanlige folk» kan bidra med. «Vi må bli flinkere til å ta vare på naturen vår. Vi må innse at den gir oss noe mer enn bare ledige arealer vi kan bygge ned. Tap av natur er regnet som den største globale utfordringen vi har. Da er det frustrerende å se at vi bygger den ned bit for bit. Enn så lenge har vi mye fin natur, men vi kan ikke la den fortsette å tape for andre samfunnsønsker.» svarer Magni alvorlig. «Intakt natur er en del av løsningen for de andre utfordringene vi har, for eksempel fanger den CO₂ for oss, demper flom og gir oss opplevelser (folkehelse)»

Takk for et engasjerende intervju, Magni. Jeg er sikker på, som du også sier selv, at barndommen nær skogen, i trygge omgivelser og med en engasjert familie i Lismarka har vært en god grunnmur for en svært viktig arbeidsinnsats for vår felles framtid. Lykke til videre.

Tekst: Randi Sætherstuen
Foto: Privat

«Sårbarhetens kraft» Temakveld i Brøttum kirke 9. mars 2023

Søndag 9. mars hadde vi et annerledes opplegg i Brøttum kirke. Brøttum menighetsråd og Åsmarka menighetsråd hadde gått sammen om å invitere til en temakveld i Brøttum kirke.

Dette var en invitasjon til et annerledes møte i kirken med fokus på mennesket og vår sårbarhet, til litt annerledes «påfyll».

Vi hadde vært så heldige å få tak i biskop emeritus og nåværende forfatter, Per Arne Dahl, i samtale med sin gode venn, og vår fungerende sokneprest i Brøttum menighet, Arne Svilosen. Tema for kvelden var: «Sårbarhetens kraft».

Uavhengig av tro, tvil eller standpunkt, var det 100 tilhørere som hadde funnet veien til Brøttum kirke denne vakre vinterkvelden. Alle ble møtt med fersk kringle og kaffe, te og mineralvann da de kom inn i kirka.

Temakvelden startet med vakker pianomusikk av Roger Andreassen. Tonje Sørby sang «Blå salme» og Roger Andreassen spilte piano til.

Per Arne Dahl og Arne Svilosen satt i to lenestoler foran i kirken, med dempet belysning og et tent stearinlys og med blomst på bordet. Midt i programmet ble det en liten pause med mulighet for påfyll av kringle og drikke. Etter pausen sang Tonje Sørby: «Kom, kom og hør et gledens ord» og Roger Andreassen spilte piano,

Her et lite sammendrag av hva de to hadde samtale om:

Det er krevende å være menneske. Det er krevende tider, - pandemi og det er krig i Ukraina. Hvilken «balsam» kan vi gjøre oss nytte av? Det er ikke noe bedre sted å komme enn til kirken - «trøstens hus». Vi har behov for trøst, og vi trenger hverandre i dette «trøsterommet». Vi trenger kringle og kaffe, nærvær av vår treenige Gud. Vi er lovet Hans nærvær. I verden er det tusenvis av trøtende rom, med trøst og nærvær. Troen opphever klaseskille og opphever grensen mellom prest og klient. Å trøste er å komme, derfor kom Gud! Fastetiden - vi nærmer oss påske. Forhold mellom Guds sårbarhet og vår sårbarhet. Hvilken Gud er det vi følger etter? Jo, en Gud med tornekronen som så alle

og hørte alle lydenes sukk. Påsketiden og tiden etter, en Gud som vet hvordan det er å være redd. Jesus visste hva han skulle inn i. Jesus sa: «Jeg er med deg alle dager inntil verdens ende». Gud har nærvær for den som vil ha hjelp.

Hvordan skal vi møte vår personlige sårbarhet? Det går ikke an å være menneske uten å være sårbar. Sårbarheten sitter langt inne å bekjenne. Mange strever med søvnløshet, kronisk sykdom, angst, depresjon, er redde for barna sine, arbeidsplass og økonomi. Vi har alle nærhet til sårbarheten. Sårbarheten handler ikke om å være pingler, eller ikke ha kontroll over ting.

Vi kan alle lære litt om styrketrening og kraft, «bygge muskler». Vi trenger også å lære oss skikkelig svakhetstrening! Når en er svak, blir en sterk! Svakheten opplever vi når vi opplever sykdom eller mister et barn. Ingen prest eller terapeut kan kjenne din sårbarhet til fulle. Det er noe som heter at det er lettere «å bli båret», enn å sitte hjemme og «bære seg». Den som våger å be om hjelp, er aldri hjelpeløs. Når du bærer på en sårbarhet, - bær aldri den alene!

Det er en sang som heter: «Gå stille med sorgen»

Vi skal få slippe å bære sorgen alene. Gud tåler at vi er sinte på han, - og langsinte.

I noen tilfeller er det ikke sikkert at det alltid lønner seg å si det som det er. Sårbarhet kan gjøre vondt verre.

Når du blør - pass deg for hai! Når det gjelder prestasjonskulturen - tar vi mot til å vise ansikt?

Litt omtale om boka «Sårbarhetens kraft» skrevet av Per Arne Dahl, hentet fra Ark bokhandel på internett:

«Er det mulig å hente ny styrke når man føler seg som svakest? I boka reiser tidligere Tunsberg-biskop Per Arne Dahl et spørsmål han mener er svært sentralt i vår tid: Er det rom for sårbarhet i en verden der den sterkeste som oftest trekker det lengste strået? Ja, mener forfatteren, som

understreker at sårbarhet ikke er svakhet, men at sårbarheten tvert imot kan gjøre oss både sterkere og klokere. Men han kommer også med en advarsel: Pass deg så ikke sårbarheten blir brukt mot deg av kyniske og ufølsomme mennesker! Gjennom hele livet har Per Arne Dahl lyttet til mennesker som har det vanskelig. Han skriver troverdig og nært om hvordan vi kan leve med skulte plager. Det krever mot å vise sårbarhet og det er avgjørende hvordan vi hjelper hverandre når det butter imot og røyner på. «Sårbarhetens kraft» er en klok og varm bok om hvordan sårbarhet kan gi ny styrke. Fortelle-rens tapre og allsidige åpenhet viser hva som skjuler seg av forundring og storhet i de overleverte fortellingene. Om vi lærer å lese dem rett, skjønner vi at det er vår egen situasjon vi møter.»

Har du lyst til å lese boka, får du kjøpt den i bokhandel.

Til slutt sang Tonje Sørby «Jeg vil gi deg O Herre min lovsang» med Roger Andreassen ved pianoet. Det ble takk og blomsteroverrekkelse til de fire aktørene, og Arne Svilosen avsluttet med velsignelsen.

Brøttum menighetsråd og Åsmarka menighetsråd takker for oppmøte, og vi synes det ble en fin kveld sammen med dere.

Tekst og foto: Gerd Marit Myrvang

Prestesituasjonen i soknet.

Det kom heller ingen søknader ved andre gangs utlysning av prestestillingen i Brøttum. Nå er det startet en prosess med tanke på å lyse ut stillingen som Prest under utdanning; det vil si at en som er på vei mot prestetjeneste, kan søke og jobbe som prest samtidig som han eller hun fullfører studiene (med ca. 60 % preste-tjeneste og 40 % studier). Hvis alle instanser går inn for dette, vil prestestillingen på Brøttum bli utlyst i løpet av våren, vi satser

på at bispedømmerrådet kan foreta tilsetting i juni.

Fram til ny prest er på plass, vil Brøttum sokn bli betjent av ulike vikarer, deriblant Arne Svilosen. Soknet vil også bli tilført noe vikartjeneste om det nytilsatte er student og skal fullføre studiene før han er eller hun kan jobbe i full stilling.

Tekst: Randi Sætherstuen

Intervjuet med Gurid Torill stod også i forrige nummer av Menigheten Vår. Ettersom distribusjonen av bladet sviktet og mange derfor ikke fikk bladet, har redaksjonen valgt å trykke intervjuet også i dette nummeret.

Gurid Torill - med himmel over livet.

Gurid Torill Solberg bor høyt på Brøttum med flott utsikt over bygda. Hun er gift med Lars, er mor til fire og bestemor til tretten.

Like før sommerferien sluttet Gurid Torill med faste oppgaver i menigheten vår, og fikk en gave som takk. Den fine hesten på bildet er laget av kunstneren Johan Mæhlum, og kan sees som et symbol på alt arbeid hun gjennom årene har lagt ned for Brøttum menighet. Vi har snakket med henne om noe av det hun har vært med på, og om hva som har vært hennes drivkraft for å ta på seg disse oppgavene.

«Søndagen var en dag med helg og høytid hjemme i hele min oppvekst. Far Jarle Bjørnstad var kirkesanger/klokker og alltid til stede i gudstjenestene.

Jeg var ikke veldig glad i å gå i kirka i oppveksten, og tenkte nok at kristendom og kirkeliv passet best for gamle folk. Samtidig likte jeg godt kristendomsfaget, og syntes bibelfortellingene var spennende.

Da jeg var sytten år, gikk jeg på skole et år i Illinois, i Midtvesten i USA. Jeg bodde hos en aktiv, kristen familie, og i deres menighet var det en selvfølge å gå i kirka, hver søndag og hver onsdag. Der opplevde jeg at kristendom også kunne være noe for unge mennesker. Det var mindre strenge rammer for påkledning og interesser, og jeg fikk

et nytt forhold til kirke og menighetsliv».

Gurid Torill har vært en fast kirkegjenger siden. Hun sier at hun er spesielt glad i gudstjenesten, og tenker at hun går glipp av noe når hun ikke får vært med på gudstjenestene.

«I kirka kan jeg få komme med alt, med glede, med tunge byrder og med sorg. Mange av høydepunktene i familien er knytta til kirke og kristen tro. Livet ville vært fattig uten sånne høydepunkt. Flere ganger i livet har kristen tro vært en stor støtte, en himmel over livet».

«En gang kom jeg tett på en nød-dåp, og ordene fra dåpsliturgien «Meg er gitt all makt i himmel og på jord» gjorde der et ekstra sterkt inntrykk på meg. Så dåpen er noe av det fineste jeg vet».

Det er mange som kjenner Gurid Torill Solberg fra Brøttum barne- og ungdomsskole. Der var hun lærer til hun hadde fylt 70 år i 2015. Som lærer har hun vært en viktig kontaktperson mellom kirke og skole, hun har vært i kirka med elever på spesielle dager i kirkeåret, har vært initiativtaker til skuespill og påskevandring for elever og menighet, og har også tatt på seg å være omviser i kirka for konfirmanter og andre grupper.

De siste årene har Gurid Torill også vært en av dem som tar imot konfirmanter før de skal ha undervisning i kirka. Der står ofte kakao og nybakte boller på menyen, og det er populært for elevene som kommer til kirka etter skoledagen.

Tidligere har Gurid Torill også hatt søndagsskolen på Brøttum. «Jeg mener at undervisning av kristen tro er viktig, og kirka får etter hvert et større ansvar for den undervisningen enn før.»

Fra 1978 til 1981 var Gurid Torill medlem av menighetsrådet og ble valgt som leder. Bygda hadde akkurat fått ny prest og ny kirketjener. Det var Erling Olsen som hadde tatt over som sogneprest etter Magnus Sagsveen, og Sigmund Andresen som ble kirketje-

ner etter Gunnar Solli.

En av de store oppgavene for menighetsrådet i denne perioden var inn-samling til nytt orgel. Det ble innviet i 1982. Orgelet ble bygget i Snerthingdal av Norsk Orgel- og Harmoniumfabrikk og kostet 500 000 kr.

Et annet av satsingsområdene var å få til en fast kirkeskyss, sånn at alle hadde mulighet til å komme seg til gudstjenestene. Menighetsrådet fikk et samarbeid med Lions, og satte opp ruter med privatbiler, som kjørte med en stor K i frontruta.

«Vi fikk også hjelp av forskjellige lag og foreninger på Brøttum til å ha kirkekaffe på Brøtheim flere ganger i året. Tanken var å få tilbake den gamle kirkebakken der folk kunne møtes og ha tid til en prat».

Som leder i menighetsrådet fra 2009 hadde Gurid Torill samarbeid med Siri Sunde som overtok som prest etter Gerd Th. Christensen. Det er mange saker som tas opp i menighetsrådet gjennom året.

«I siste perioden er jeg veldig fornøyd med at vi gjort mye av malingsdugnaden på kirka i løpet av 3 år. Det var en stor jobb, og det var veldig flott med støtte fra bygdefolk. Så mange stilte opp.»

Fra 2015 til nå i sommer var hun med i redaksjonen i menighetsbladet. Hun har intervjuet mange interessante mennesker. «Hver gang grua jeg meg litt på forhånd, og så gikk jeg berika og glad hjem etterpå. Men det har jo vært litt stress med tidsfrister, så det er det en lettelse å være ferdig med.»

Brøttum Menighet deltok i flere år i et misjonsprosjekt i Thailand. Gurid Torill fikk være vår utsendte for å besøke området der vi hadde kontakt med menigheter og barnehjem. Mor Cecilie som hadde vært aktiv misjonskvinne hele livet, fikk også være med og oppleve misjonsmarken på nært hold. Det var en stor opplevelse å møte folk som takket for evangeliet.

I mer enn 20 år har hun vært en av kirkevertene på Brøttum. Hun har ønsket velkommen til gudstjeneste, vært med på forbønn og vært tekstleser. «Det har vært så fint å stå i døra, og å få formidle tekster fra lesepulten, så det kommer jeg til å savne», sier Gurid Torill.

Hun forteller at en av de største opplevelsene som tekstleser var en nyttårsaften der hun fikk lese den gamle klokkerbønnen. Det var den som far Jarle brukte i alle år til den ble fornyet.

Inngangsbønnen:

Herre! Jeg er kommet inn i dette ditt hellige hus for å høre hva du Gud Fader, min skaper, du Herre Jesus, min frelser, du Hellige Ånd, min trøster i liv og død, vil tale til mig. Herre! Lat nu op mitt hjerte ved din Hellige Ånd, så jeg av ditt ord må lære å sørge over mine synder, og tro i liv og død på Jesus, og forbedre mig hver dag i et hellig liv og levnet. Det høre og bønnhøre du ved Jesus Kristus! Amen.

Utgangsbønnen:

Herre! Jeg takker dig fordi du har lært mig hva du vil at jeg skal gjøre. Hjelp mig nu, min Gud, ved din Hellige Ånd for Jesu Kristi skyld, at jeg må bevare ditt ord i et rent hjerte, styrkes ved det i troen, forbedres i et hellig levnet og ha trøst av det i liv og død! Amen i Jesu navn.

Gurid Torill har et hjertesukk før vi avslutter samtalen. «Jeg synes det er trist at vi fortsatt har lite kirkebesøk etter koronaårene. Vi har så flott organist og fine musikere, flinke prester og nydelig liturgi. Jeg skulle ønske at enda flere vil komme til kirka og til de fine gudstjenestene».

Tekst og foto: Bjørg Ulveseth Mæhlum

Svikt i distribusjon av nr 4-22.

Fra nå av kommer Menigheten Vår med posten

Dessverre var det veldig mange av våre lesere som ikke fikk siste nummer av Menigheten vår i postkassa. Det var stor svikt fra Innlandet Distribusjon denne gangen. En ny utsendelse ble vurdert, men falt for dyr. Vi må bare beklage dette og henvise til at bladet er å lese på brottum.no og på Brøttum menighet sin hjemmeside.

For dere som benytter dere av giro i bladet for å støtte utgivelsen, og savnet den da dere ikke fikk bladet, så finner dere giro også i dette nummeret.

Fra og med utsendelsen av dette nummeret av bladet, er det Posten som har ansvaret. Dette betyr at dere skal få Menig-

heten Vår i postkassa mandag eller tirsdag ettersom hvilken av de to dagene det er postom-bæring den uka. Det blir ei uke lenger tid mellom deadline og utsendelse. Alle som bor innen menighetens grenser skal fra nå av få bladet med posten.

Dette er også helt nytt for oss i redaksjonen, vi er derfor helt avhengige av at det virkelig blir slik. Denne gangen ber vi dere derfor om å spørre hverandre om Menigheten Vår har kommet i postkassa i løpet av uke 13, uka før påske.

I samme anledning vil redaksjonen og menighetsrådet rette en stor takk til dem som har kjørt ruter Innlandet Distribusjon ikke har dekket, de siste årene.

Påskequiz

1. Hva kaller vi ukene før påske?
2. Hvorfor var det så mange mennesker i Jeru - salem da Jesus red inn på et esel?
3. Hvorfor feirer jødene påske?
4. Hva er det hebraiske navnet på påske?
5. Hvem var det som vaska føttene før skjærtorsdagsmåltidet?
6. Hvem vaska hendene foran folkemengden på langfredag?
7. Hvor ble Jesus gravlagt?
8. Hvem fant den åpne graven på påskedagen?

1. Mellom fastelavn og påske er det fastetid.
2. Fordi jødene feiret den jødiske påsken blir feiret til minne om at Mo ses hjalp det israelske folk ut av Egypt.
3. Den hebraiske navnet på påske er pesach.
4. Jesus vaska føttene til disiplene sine.
5. Den romerske guvernøren Pilatus vaska hendene og sa at han ikke var skyldig i Jesu død.
6. En grav som var hugget ut i bergveggen.
7. Maria Magdalena kom til graven for å salve den døde Jesus, og fant graven åpenet.

Svar:

Min salme

Denne gang er det Knut og Randi Messenlien som har valgt salme. De ønsker å dele «Jesus, det eneste,» en salme som står på nr 423 under temaet «Lydighet og etterfølgelse» i salmeboka vår.

*Jesus, det eneste,
helligste, reneste
navn som på menneske-
lepper er lagt!
Fylde av herlighet,
fylde av kjærlighet,
fylde av nåde og sannhet og makt!*

*Motganger møter meg –
aldri du støter meg
bort fra din hellige, mektige favn.
Mennesker glemmer meg,
Herre, du gjemmer meg
fast ved ditt hjerte og nevner mitt navn.*

*Herre, du høre meg,
Herre, du føre meg
hvordan og hvorhen det tjener meg best!
Gi meg å bøye meg,
lær meg å føye meg
etter din vilje mens her jeg er gjest!*

*Du er den eneste,
helligste, reneste.
Gi meg ditt rene og hellige sinn!
Frels meg av snarene,
fri meg fra farene,
ta meg til sist i din herlighet inn!*

Tekst: Ole Theodor Moe 1904
Melodi: Caroline Volla Sørli ca 1910

Knut og Randi utfordrer Åse og Asbjørn Sletvold til å dele en salme neste gang.

Vipps

Brøttum menighetsråd har nå fått funksjonen Vipps til bruk ved offer, og kan nå brukes i begge kirkene våre, hvis ikke folk har med seg kontanter til kirken. Det er satt opp informasjon om dette i våpenhuset i begge kirkene og på innsida av hoveddøra i Brøttum kirke. Vippsnummeret er 90602.

KRIK

er et sosialt, sportslig og tverrkirkelig felleskap for alle ungdommer i kommunen fra 13 – 25 år. Vi møtes en gang i måneden på Brumunddal ungdomsskole til fysisk aktivitet, samtaler, enkel matservering og ”ord for kvelden”.

Følg med på facebook og på kirken-ringsaker.no
Tidspunkt: 1900-2030. KRIK er gratis

Kontaktinfo: lk786@kirken.no Lisabeth, diakon i DNK, Ringsaker prosti. Gjeldende smittevern ivaretas.

Vaffel Cafe'

Moelv Kirkesenter, andre onsdag i hver måned, kl 1130 – 1330.

Arrangør: Røde Kors, Kreftforeningen, Ringsaker Demensforening og Den Norske kirke

Nytt teleslynganlegg i Brøttum kirke på plass

Brøttum menighetsråd har jobbet lenge for å få anskaffet nytt teleslynganlegg i Brøttum kirke, da dette er pålagt i alle kirker. Vi kan nå meddele, at vi endelig har fått det til, samt at høytaleranlegget har fått en runde med vedlikehold, da det har vært noe ustabilt. Vi vil fortsette med å jobbe for at Mesnali kirke også skal få nytt teleslynganlegg.

Trenger du noen å snakke med?

Prostidiakon Lisabeth Kvalevaag-Holm tilbyr «Walk and talk». Det er en samtale mellom en person og diakonen mens man går tur. Det er du som bestemmer hva du ønsker å snakke om. Diakonen har taushetsplikt. Turene skjer hovedsakelig i nærheten av Brumunddal og Moelv. Send en SMS, e-post eller ring til diakonen for å gjøre avtale om tidspunkt og sted.

Telefon: 97 12 68 77,
e-post: lk786@kirken.no

Espen Nordhagen tlf. 98 82 38 54

Våre annonsører:

Brøttum:

Joker Brøttum. joker.brøttum@joker.no

Brøttum Fysioterapi

Tom Gøran Vandevjen: 95 80 84 73 og Kristin Sønsteigård: 41 64 55 44

Helge Sletmoen, snekker

Monssveen Gaard

Hallan Bygg AS 93 09 40 94

Nordre Ringsaker Taxi AS

Brøttum Camping

Fløtlien Elektro, Kløvstadvægeveien 683,

InteriørSøm AS, Vibeche Landøy Hatlenes

Mesnali:

Messenlien, Bård, snekkerverksted

PIHL AS (Pihlske Sameie)

Rosendahl friser

Håkon Rogstad, maskinentreprenør 958 75 120

Mesnali Fotklinikk

Mesnali Bygg & Blikkeslager AS

Byggefirma Jan Erik Engen AS

Mesnali leirsted, post@mesnali.no

Moelv:

O. Johansen Trevarefabrikk A/S

62 36 01 20

62 36 04 36

90 13 59 55

62 36 48 97

92 64 13 62

62 36 03 10

62 36 02 75

95 99 87 48

90 67 62 93

98 80 48 13

62 36 32 38

62 36 33 50

62 36 32 69

62 36 31 26

62 36 32 00

62 36 31 10

90 01 74 73

62 35 93 30

Elektro Øst A/S

Elektriker'n Ringsaker

Mjøe-Produkter AS

Moelv Rørservice AS

Martinsen Blomster

Ringsaker og Omegn Begravelsesbyrå

FixMe, hud- og kroppspleie

John Alex Hulleberg, Maskinentreprenør

62 36 90 66

62 34 02 71

90 02 23 80

62 36 61 20

62 36 81 96

62 36 74 33

45 01 35 64

90 68 09 04

Sjusjøen

Kiwi Sjusjøen

Sjusjøen Byggservice AS

Hyttefixer'n AS

62 35 16 60

96 62 09 00

90 84 42 78

Lillehammer:

Interoptik Andresen, Storgata

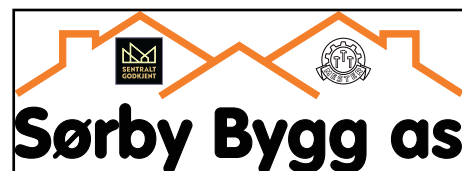
HAGELAND Lillehammer Fåberggaten 154,

2615 Lillehammer

E-post: andreassen.blomster@hageland.no

61 05 76 70

98 08 60 00

Lars Sørby SØRBY BYGG AS

Tlf. 41657401

e-post: lars@sorbybygg.no

Fløtlien Elektro
DIN ELEKTRIKER

Lars Inge Fløtlien 959 98 748

Kjetil Danielsberg 906 76 293

TUN & HAGE

SKAPER GRØNNE HJEM

Hageplanlegging, opparbeidelse,
beskjæring og vedlikehold av hager
Mobil 99249671

Hjemmeside www.tunoghage.no

BRUMUNDDAL - HAMAR - MOELV - LØTEN
www.gravferdsbyraene.no

HAGELAND Lillehammer
Fåberggaten 154, 2615 Lillehammer

interoptik
Andresen Ur & Optikk

Storgata 67A, Lillehammer. Telefon: 61 05 76 70

FixMe
hud og kroppspleie

www.fixme.no

Tlf: 450 13 564

Storgata 111, 2390 Moelv

Joker Brøttum - 62 36 01 20

joker.brøttum@joker.no

Vi leverer fraktfritt
til våre kirker

Martinsen
Blomster AS

Moelv • Tlf. 62 36 81 96

martinsenblomster.no

Graving • Planering
Pigging • Massetransport
Krattnusing/treklipping
Hagemur/støttemurer

Tlf. 478 34 925
post@sveummaskin.no

TRUDE MÆHLUM

Svartpuhveien 103
2372 Brøttum
Org.nr. NO 918267689

trude@kransen.no
+47 951 34 988
www.kransen.no

VI MØTES I KIRKEN

Dato	Tid	Sted	Tittel	Beskrivelse
02.04.2023	11:00	Sjusjøen fjellkirke	Gudstjeneste	Biskop Ole Kristian Bonden medvirker.
07.04.2023	11:00	Sjusjøen fjellkirke	Pajonsgudstjeneste	
07.04.2023	13:00	Brøttum kirke	Pasjonsgudstjeneste	
09.04.2023	11:00	Brøttum kirke	Høytidsgudstjeneste	
11.04.2023	11:00	Brøttum sykehjem	Påskekudstjeneste	
16.04.2023	11:00	Mesnali kirke	Gudstjeneste	Menighetsrådet deltar. Kappeprøving
23.04.2023	13:00	Brøttum kirke	Ung Messe	
07.05.2023	11:00	Brøttum kirke	Gudstjeneste	
14.05.2023	11:00	Mesnali kirke	Gudstjeneste	
17.05.2023	09:00	Mesnali kirke	17.maigudstjeneste	
17.05.2023	12:00	Brøttum kirke	17.maigudstjeneste	Prest: Per Anders Nordengen
18.05.2023	11:00	Brøttum sykehjem	Gudstjeneste	
28.05.2023	11:00	Brøttum kirke	Konfirmasjonsgudstjeneste	
28.05.2023	13:00	Brøttum kirke	Konfirmasjonsgudstjeneste	
04.06.2023	11:00	Mesnali kirke	Konfirmasjonsgudstjeneste	
11.06.2023	11:00	Brøttum kirke	Gudstjeneste	Utdeling av 2 og 4årsbok John Slåtsveen fung. prest
25.06.2023	11:00	Mesnali kirke	Gudstjeneste	John Slåtsveen fung. prest

Nattverd med saft og flatbrød

Hendelsen fant sted i Brøttum kirke i 1806. Den gang var kirka på Brøttum annekskirke under Ringsaker, og det var kapellan Jens Rynning som skulle holde gudstjeneste. Det var sokneprest Berghs ansvar å sørge for brød og vin i annekskirkene, men ved gudstjenestens slutt hadde brød og vin ennå ikke kommet. Det var også slik den gang at de som ønsket å gå til nattverd, måtte melde fra om dette på forhånd. For kapellan Rynning var nå gode råd dyre. Etter å ha konferert med underklokkeren, Lars Snortum, ble det sendt bud til gardene på Brøttum, og fra Øvre Alm ankom da en flaske god gammel vin. Underklokkeren hadde også funnet 16 kirkebrød, men dette var ikke nok til alle som hadde meldt seg

til nattverd. Det ble derfor besluttet å tynne ut vinen med vann og fra kirkens nabogard – det må være Søndre Mæhlum – ble det skaffet flatbrød.

Samme hendelse gjentok seg også skjærtorsdag i 1809. Også da var det kapellan Rynning som holdt gudstjeneste. *"Det erholdtes da i Nærheden omtrent 1/2 Pegel Viin tillaans,"* (1 pegel = 0,25 l) står det i Rynnings forklaring. De aller svakeste fikk da gå til nattverd på utblandet vin, som senere ble omtalt som saft, mens de øvrige påmeldte måtte vente til første påskedag.

Tekst: Torbjørn Hovde

Gerhard Gunnerus Garmann Bergh

var sokneprest i Ringsaker fra 1798 til 1834. I perioden 1816-1824 var Bergh suspendert fra stillingen etter flere klager om tjenesteforsømmelse. Et av anklagepunktene var mangelen på brød og vin i Brøttum kirke. Prosessen mot Bergh verserte fram og tilbake i rettsapparatet helt fram til 1824. Da hadde saken kommet til høyesterett. Bergh ble frikjent og tok igjen over som sokneprest i Ringsaker.

Digital utgave av dette nummeret av Menigheten Vår finner du på www.brottum.no og på <https://brottum.menighet.no/Menighetsblad>.